

Kúria végzése

Az ügy száma: Bfv.III.1.270/2023/10.

A határozat szintje: felülvizsgálat

A tanács tagjai: Dr. Bartkó Levente, a tanács elnöke
Dr. Varga Eszter, előadó bíró
Molnár Ferencné dr., bíró
Dr. Idzigné dr. Novák Marianna Csilla, bíró
Dr. Hornyák Szabolcs János, bíró

Az eljárás helye: Budapest

Az eljárás formája: tanácsülés

Az ülés napja: 2024. szeptember 24.

Az ügy tárgya: embercsempészás büntette

Terhelt(ek): I. rendű

Első fok: Esztergomi Járásbíróság, 6.B.170/2017/777., ítélet,
tárgyalás, 2020. szeptember 30.

Másodfok: Tatabányai Törvényszék, 10.Bf.24/2021/53., ítélet,
nyilvános ülés, 2021. június 7.

Az indítvány előterjesztője: az I. rendű terhelt

Az indítvány iránya: az I. rendű terhelt javára

Rendelkező rész

A Kúria az embercsempészás büntette miatt az I. rendű terhelt és társai ellen folyamatban volt büntetőügyben az I. rendű terhelt által benyújtott felülvizsgálati indítványt elbírálva az Esztergomi Járásbíróság 6.B.170/2017/777. számú és a Tatabányai Törvényszék 10.Bf.24/2021/53. számú ítéletét az I. rendű terhelt tekintetében hatályában fenntartja.

A Kúria végzése ellen fellebbezésnek és felülvizsgálatnak nincs helye, s ebben az ügyben az indítvány előterjesztője, valamint azonos tartalommal más jogosult újabb felülvizsgálati indítványt nem nyújthat be.

Indokolás

I.

[1] Az Esztergomi Járásbíróság a 2020. szeptember 30. napján meghozott 6.B.170/2017/777. számú ítéletével az I. rendű terheltet bűnösnek mondta ki folytatólagosan, társtettesként elkövetett embercsempészés büntetében [Btk. 353. § (1) bekezdés, (3) bekezdés d) pont]. Ezért őt mint bünszervezetben elkövetőt és különös visszaesőt 6 év fegyházban végrehajtandó szabadságvesztésre és 8 év közügyektől eltiltásra ítélte azzal, hogy feltételes szabadságra nem bocsátható. Az előzetes fogvatartásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe beszámította, rendelkezett a bűnjelekről és a bűnügyi költség viseléséről.

[2] Kétirányú fellebbezések alapján eljárva a Tatabányai Törvényszék mint másodfokú bíróság a 2021. június 7. napján meghozott 10.Bf.24/2021/53. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta, az I. rendű terheltet az ellene emelt további 1 rendbeli társtettesként elkövetett embercsempészés büntette [Btk. 353. § (1) bekezdés, (3) bekezdés d) pont] miatt emelt vád alól felmentette. Az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámítására, illetve a bűnjelekre vonatkozó rendelkezések pontosítása mellett egyebekben az elsőfokú határozatot az I. rendű terhelt tekintetében helybenhagyta.

II.

[3] A bíróság jogerős, a vádról rendelkező ügydöntő határozata ellen az I. rendű terhelt a Be. 649. § (1) bekezdés b) pont ba) alpontjára alapítottnan terjesztett elő felülvizsgálati indítványt elsődlegesen az első- és a másodfokú határozat hatályon kívül helyezése, és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítása, másodlagosan enyhébb büntetés kiszabása érdekében.

[4] Indokai szerint a jogerős ítélet megalapozatlan, mivel az elsőfokú bíróság a 2014. június 15-i cselekményt a bűncselekményegység részselekményeként kezelve nem tette a tényállás részévé. Ezen cselekmény és az azt követő cselekmények közötti időtartamra tekintettel 2 rendbeli embercsempészés elkövetését kellett volna megállapítani, vagy őt és a II. rendű terheltet a vád alól fel kellett volna menteni.

[5] Vitatta, hogy a bűncselekményt bünszervezetben követte el, szerinte az irányadó tényállás nem tartalmazza mindazon tényeket, amelyek alapján a bünszervezetben elkövetés megállapítható lenne.

[6] A bünszervezet fogalmát illetően hivatkozott a Magyarország 2020. évi központi költségvetésének megalapozásáról szóló 2019. évi LXVI. törvény indoklására. Kifejtette, hogy a tényállás nem tartalmaz olyan magatartásokat, melyek a bünszervezet tárgyi fogalmi ismérveinek megfeleltethetők lennének.

[7] Szerinte a konspiratív elkövetésnek többet kell jelentenie annál, mint hogy az elkövetők igyekeznek a cselekményüket a hatóságok elől elleplezni. Arra sem vonható következtetés, hogy a bünszervezetben történő elkövetés felismerhető volt számára, és a bünszervezethez csatlakozva fejtette ki a magatartását. Sérelmezte, hogy a bíróság a bünszervezet törvénysértő megállapítása okán eltúlzottan súlyos büntetést szabott ki vele szemben.

[8] A Legfőbb Ügyészség BF.376/2024/2. számú nyilatkozatában a felülvizsgálati indítványt részben alaptalannak, részben törvényben kizártnak tartotta.

[9] Kifejtette, hogy a felülvizsgálati eljárásban a jogerős ítéletben megállapított tényállás nem támadható, a felülvizsgálati indítvány ezért e részeiben kizárt.

[10] Alaptalan ugyanakkor a vád tárgyává tett, az I. rendű terheltnek a 2014. június 15. napján elkövetett cselekmény vonatkozásában tett kifogása, ugyanis a másodfokú bíróság ezen cselekmény miatt emelt vád alól felmentette az I. rendű terheltet.

[11] Indokai szerint nem tévedett az eljáró bíróság, amikor az I. rendű terheltet mint bünszervezetben elkövetőt vonta felelősségre, jelen ügyben a bünszervezet megállapításának valamennyi feltétele maradéktalanul teljesült, és ezt az ítéleti tényállás megfelelően rögzíti is.

[12] Mindezek alapján indítványozta, hogy a Kúria a megtámadott határozatokat hatályában tartsa fenn.

[13] A Legfőbb Ügyészség nyilatkozatára tett észrevételében az I. rendű terhelt a felülvizsgálati indítványban foglaltakkal egyezően fejtette ki az álláspontját.

III.

[14] Az I. rendű terhelt felülvizsgálati indítványa alaptalan.

[15] A felülvizsgálat rendkívüli jogorvoslat, a jogerős, a vádról rendelkező ügydöntő határozattal szembeni jogi – nem ténybeli – kifogás lehetőségét biztosítja. Kizárólag a Be. 649. §-ában megjelölt anyagi és eljárásjogi okokra hivatkozással vehető igénybe, a felülvizsgálati okok törvényi köre nem bővíthető.

[16] Az I. rendű terhelt a felülvizsgálati indítványában a bünszervezetben elkövetés megállapítását kifogásolta.

[17] A Be. 649. § (1) bekezdés b) pont ba) alpontja alapján felülvizsgálati ok, ha a bíróság jogerős ítéletében a büntetőjog más szabályának megsértése – b) pont második fordulat – miatt törvénysértő büntetést szabott ki.

[18] A bünszervezetben történő elkövetés az eljárás tárgyát képező bűncselekmény jogi minősítése szempontjából közömbös. Az nem része a jogi minősítésnek, hanem olyan, bármilyen szándékos bűncselekmény elkövetéséhez kapcsolható többes elkövetői forma, ami megvalósulása esetén a Büntető Törvénykönyv Általános Részében foglalt jogkövetkezményeket – egyebek mellett az e szervezeti forma keretében elkövetett bűncselekmény büntetési tételkeretének az emelkedését – vonja maga után.

[19] Következésképpen az sem érintené a bűncselekmény minősítésének törvényességét, ha a bíróság tévesen jutott volna arra az álláspontra, hogy az I. rendű terhelt bünszervezetben követte el a terhére rótt cselekményt.

[20] Így a bünszervezetben elkövetés téves megállapítására való hivatkozás önmagában, függetlenül a kiszabott büntetéstől, nem felülvizsgálati ok.

[21] A bünszervezetben elkövetés téves megállapítására hivatkozás a felülvizsgálati indítványban mint „a büntetőjog más szabályának” megsértése – azaz a Be. 649. § (1) bekezdés b) pont második fordulat – lehet alapja a felülvizsgálatnak feltéve, ha ez arra is kiterjed, hogy az említett anyagi jogszabálysértés miatt a kiszabott büntetés törvénysértő [Be. 649. § b) pont ba) alpont].

[22] Jelen esetben azonban az I. rendű terhelttel szemben kiszabott 6 év szabadságvesztés büntetés még a bünszervezetben elkövetés miatti büntetési tétel felső határának emelkedését figyelmen kívül hagyva is törvényes. Az embercsempészség büntette [Btk. 353. § (1) bekezdés, (3) bekezdés d) pont] – elkövetéskor hatályos – két évtől nyolc évig terjedő büntetési tétellel fenyegetett, azonban az I. rendű terhelt különös visszaesői minőségére tekintettel – a büntetési

tétel felső határa a felével emelkedik, de nem haladhatja meg a 25 évet – ez az I. rendű terhelt vonatkozásában 2-12 évig terjedő büntetési tétel közé esik.

[23] Következésképpen az I. rendű terhelttel szemben kiszabott 6 év szabadságvesztés akkor sem lehetne eltúlzottan súlyosnak tekinthető, ha a bünszervezetben elkövetés megállapítása törvénysértő lenne.

[24] A bünszervezetben történő elkövetés megállapításának további jogkövetkezménye a büntetési tétel felső határának emelkedésén kívül az elkövető feltételes szabadságra bocsátásból való kizárása, valamint a fegyház végrehajtási fokozat megállapítása is.

[25] A feltételes szabadság lehetőségéből kizárás (valamint a szabadságvesztés büntetés végrehajtási fokozatának meghatározása) akkor sem tekinthető törvénysértő büntetéskiszabásnak, ha annak alapja a bünszervezetben elkövetés az I. rendű terhelt által állított téves megállapítása lenne.

[26] A Kúria mindemellett az indítványban foglaltak alapján vizsgálta, hogy a bünszervezetben elkövetés megállapítása az irányadó tényállásban foglalt ténymegállapítások alapján törvényes volt-e.

[27] A bünszervezet jogi szabályozását a Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény módosításáról szóló 1997. évi LXXIII. törvény 1997. szeptember 15. napjával iktatta be a büntetőtörvénybe (korábbi Btk. 137. § 7. pont). A rendelkezést a büntető jogszabályok módosításáról szóló 1998. évi LXXXVII. törvény 35. §-a 1999. március 1. napjával módosította, és átszámozta (korábbi Btk. 137. § 8. pont). Az ekkor hatályba lépett törvényszöveg szerint bünszervezet: bűncselekmények rendszeres elkövetése révén haszonszerzés végett létrejött olyan bünszövetség, amely feladatmegosztáson, alá-fölérendeltségi rendszeren és személyi kapcsolatokon nyugvó szerepvállaláson alapul. Ezt követően a törvényszöveget a 2002. április 1. napjától hatályos, a Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény módosításáról szóló 2001. évi CXXI. törvény 19. § (5) bekezdése határozta meg. Aszerint a bünszervezet: három vagy több személyből álló, hosszabb időre szervezett, összehangoltan működő csoport, amelynek célja ötévi vagy ezt meghaladó szabadságvesztéssel büntetendő szándékos bűncselekmények elkövetése. Ugyanez a szövegezés került át a 2013. július 1. napján hatályba lépett Btk. 459. § (1) bekezdés 1. pontjába is.

[28] E két törvényi rendelkezés összevetése alapján kitűnik, hogy a 2002. április 1. napjától hatályos módosítás a bünszervezet fogalmi elemei közül többet elhagyott, ugyanakkor új elemeket is meghatározott. A módosító törvény miniszteri indokolása akkor az alábbiakat tartalmazta: „A szervezett bűnözés elleni hatékony fellépés büntetőjogi eszközeinek kialakítása az elmúlt időszakban különös hangsúlyt kapott mind az Európai Unióban, mind más nemzetközi szervezetekben. 1998. december 21-én az Európai Unió Tanácsa együttes fellépést fogadott el az Európai Unió tagállamaiban a bűnöző szervezetben való részvétel bűncselekménnyé nyilvánításáról.”. Az együttes fellépés 1. Cikke határozza meg a bűnöző szervezet fogalmát: „Ezen együttes fellépés tekintetében a »bűnöző szervezet« kettőnél több személy hosszabb időre szóló szervezett együttműködését jelenti olyan bűncselekmények összehangolt elkövetésére, amelyek büntetési tételének felső határa legalább négyévi szabadságvesztés büntetés, vagy ilyen tartamú biztonsági intézkedés, avagy ennél súlyosabb büntetés, tekintet nélkül arra, hogy ezek a bűncselekmények magukban képezik az elkövetés célját, vagy pedig eszközül szolgálnak arra, hogy vagyoni előnyt szerezzenek és adott esetben közhatóságok működését megengedhetetlen módon befolyásolják.”.

[29] 2000. december 14-én a 2282/2000. (XI. 29.) Korm. határozat alapján a belügyminiszter aláírta az ENSZ keretében létrejött Egyezményt a határon átnyúló szervezett bűnözés ellen. Az Egyezmény 2. Cikke határozza meg a szervezett bűnözői csoport fogalmát.

„Az Egyezmény alkalmazásában

»Bűnöző szervezet«: hosszabb ideig fennálló, három vagy több főből álló strukturált csoport, amely összehangoltan működik egy vagy több, ebben az Egyezményben meghatározott súlyos bűncselekmény vagy törvénysértés céljából, közvetlen vagy közvetett módon pénzügyi vagy más anyagi haszon megszerzésére törekedve;

»Súlyos bűncselekmény«: legalább négyévi szabadságvesztés-büntetéssel vagy szabadságelvonással járó intézkedéssel vagy súlyosabb büntetéssel büntethető törvénysértést megvalósító magatartás;

»Strukturált csoport«: nem egyetlen bűncselekmény azonnali végrehajtására, és nem alkalmasszerűen létrehozott csoport, amelyben nem szükséges, hogy tagjai pontosan meghatározott szerepeket kapjanak, vagy hogy tagsága állandó legyen, illetőleg fejlett hierarchiával rendelkezzen”.

[30] A törvény az együttes fellépésnek és az említett ENSZ Egyezménynek megfelelő rendelkezést tartalmaz a bűnszervezet fogalmára.

[31] A törvénymódosítás tehát az ENSZ Egyezmény kifejezetten ezt rögzítő tartalmára való utalással mellőzte a bűnszervezet fogalmi elemei közül – egyebek mellett – az alá-fölérendeltség követelményét, a konspiratív működés pedig sem a korábbi, sem a későbbi szabályozásnak nem volt eleme, és azt a hivatkozott nemzetközi jogi aktusok sem kívánják meg.

[32] Ugyanakkor kétségtelen, hogy a Magyarország 2020. évi központi költségvetésének megalapozásáról szóló 2019. évi LXVI. törvény 107. §-a újabb elemeket épített a bűnszervezet Btk. 459. § (1) bekezdése szerinti fogalmába. Ez a hierarchikus szervezettség és a konspiratív működés. A bűnszervezet fogalma tehát változott az elkövetéskor hatályos Btk. szerinti bűnszervezet fogalmához képest, ezért a bíróság vizsgálta, hogy az elbíráláskor hatályos Btk. alkalmazása enyhébb elbírálást tesz-e lehetővé.

[33] Jelen ügyben az indítvány nem vitatta az elkövetéskor hatályos Btk. alkalmazásának helyességét, azonban a bűnszervezetben történő elkövetés megállapításának sérelmezése során az elbíráláskor hatályos Btk. bűnszervezet fogalmára hivatkozott. Az I. rendű terhelt kifogásolta, hogy nem állapítható meg a hierarchikus szervezettség és a konspiratív működés.

[34] Tekintettel arra, hogy e módosítás 2019. július 10. napján, még a jogerős ítélet meghozatala előtt lépett hatályba, ezért az az ügyben nem közömbös.

[35] A 2019. évi LXVI. törvény 107. §-ával módosított Btk. 459. § (1) bekezdés 1. pontja szerint a bűnszervezet megállapításának feltételei az alábbiak:

- legalább három személyből álló,
- hosszabb időre,
- hierarchikusan szervezett,
- konspiratíván működő csoport,
- amelynek célja ötévi, vagy ezt meghaladó szabadságvesztéssel büntetendő szándékos bűncselekmények elkövetése.

[36] E feltételek egyidejű megléte esetén törvényes a bűnszervezet megállapítása.

[37] A bűnszervezet törvényi feltételei közül a három vagy több személy megléte, és az ötévi vagy ezt meghaladó szabadságvesztéssel büntetendő szándékos bűncselekmények elkövetésére való irányultság részletesebb indokolást nem igényel.

[38] Az I. rendű terhelt terhére rótt bűncselekmény, az embercsempészás büntette [Btk. 353. § (1) bekezdés, (3) bekezdés d) pont] az elkövetés idején két évtől nyolc évig terjedő szabadságvesztéssel, a jogerős ítélet meghozatalának napján öt évtől tíz évig terjedő szabadságvesztéssel volt büntetendő.

[39] Továbbá a három vagy több személy megléte (a terheltek számára is tekintettel) szintén egyértelműen megállapítható. Nem feltétele a bűnszervezet megállapításának, hogy az I. rendű terhelt valamennyi elkövetőtársát ismerje; elegendő, ha a tudata kiterjed arra, hogy a bűnös tevékenységet legalább hárman végzik.

[40] Az irányadó tényállás alapján azonban a terheltek ismerték egymást, a bűnszervezet működtetésében az I. rendű és a II. rendű terheltnek volt kiemelt szerepe.

[41] Az I. rendű terhelt került kapcsolatba egy olyan államhatáron átnyúló bűnszervezet tagjával, amely csoport szervezeten foglalkozott külföldi személyeknek az Európai Unió nyugati országaiba átvittetésével. Ő tartotta a kapcsolatot a tettestársukkal, ő kapott információt a migránsok várható létszámáról, érkezésük, illetve a szükséges továbbszállítás időpontjáról, valamint a szállítás sikerességéről. Tevékenyen részt vett a kapcsolattartásul szolgáló mobiltelefonok beszerzésében, valamint a sikeres szállítást követően neki juttatták el annak anyagi ellenszolgáltatását, melyet továbbosztott a II. rendű terheltnek.

[42] A II. rendű terhelt feladata volt a kapott információk alapján a konkrét szállítások megszervezése, a személyi és tárgyi feltételek biztosítása, így a szállításoknál használt furgonok, valamint a kapcsolattartásul szolgáló mobiltelefonok beszerzése, a szállító járműveket vezető és az azokat külön gépkocsival kísérő, továbbá a szállító gépkocsik bérlését, vásárlását közvetlenül intéző személyeknek az elkövetésbe való beszerzése és irányítása. E tevékenységéhez segítséget nyújtott a IV. rendű, az V. rendű terhelt, valamint a II. rendű terhelttel baráti kapcsolatban álló III. rendű terhelt is. Az V. rendű, illetve a VI. rendű terhelt vezette a migránsokat szállító járművet, amelyeket a II. rendű terhelt – két esetben a III. rendű terhelttel együtt – kíséréssel biztosított.

[43] Ebből következően kétség sem fér ahhoz, hogy az I. rendű terhelt tudata átfogta azt, hogy tevékenységük során a szervezetben legalább három, illetve annál több személy vesz részt.

[44] A Kúria a hosszabb időre szervezettség kapcsán utal arra, hogy az irányadó tényállás szerint az I. rendű terhelt 2015 márciusát megelőzően került kapcsolatba a bűnszervezet tagjával. A tényállásból kitűnően a migráns személyek összegyűjtése, az államhatáron történő átszállítása, átkísérése, illetve ezt követően a továbbszállításuk folyamatos volt.

[45] A tényállás szerint a terheltek 2015 márciusa és 2015. június 30. napja között folytatták a tevékenységüket, amelynek hatósági intézkedés vetett véget. Ekként nincs ténybeli alap annak feltételezésére, hogy a bűnszervezet működése időben limitált, vagy alkalmi jellegű lett volna. Ellenkezőleg, e tényekből az a következtetés vonható le, hogy az I. rendű terhelt és társai szándéka a határozatlan időre, szervezett keretek közötti tartós működésre irányult.

[46] A hierarchikus szervezeti felépítés, mint feltétel az irányadó tényállás alapján szintén megvalósult. Az I. rendű terhelt vezető, irányító szerepe mellett a II. rendű terheltnek ugyancsak vezető szerepe volt a bűnszervezet magyarországi irányításában, ő is a hierarchia felsőbb szintjén helyezkedett el tekintettel a személyi és tárgyi feltételek biztosításában betöltött szerepére, illetve a szervezés lebonyolítására. Az ő segítője volt a III. rendű terhelt, és ő látta el utasításokkal a végrehajtásban közreműködő többi terheltet. Az úgynevezett

végrehajtói szinthez tartozott az V. rendű és a VI. rendű terhelt, míg a hierarchiában fentebb lévőkkal való összeköttetést és az információáramlást a IV. rendű terhelt biztosította. A bűnszervezet külföldi tagjaival az I. rendű terhelt tartotta a kapcsolatot {Esztergomi Járásbíróság 6.B.170/2017/777. számú ítélet [202] bekezdés}.

[47] Mindezekből következik, hogy az I. rendű terhelt tudattartalma kiterjedt arra, hogy legalább három főből álló, de ténylegesen nagyobb hálózat része, amelyben mindenkinek megvan az előre leosztott és meghatározott feladata, a szervezet működésében betöltött szerepe.

[48] A hierarchikus szervezettség nem jelenti valamennyi bűnszervezetben résztvevő személy hierarchiában való elhelyezkedését. Amennyiben olyan adat áll rendelkezésre, amely akár egy résztvevő szervezői, koordináló, irányító szerepére vonatkozik a feladatok megosztása során, akkor e körülmény olyan alá-fölérendeltséget jelentő személykapcsolatnak tekinthető, amely megalapozhatja a bűnszervezet megállapítását az új fogalom szerint is.

[49] A csoport konspiratív működése lényegében a korábbi fogalom összehangolt működésének feleltethető meg, amennyiben az a külvilág elől rejtve valósul meg, de nem jelenti a teljes szervezet minden tagjával való együttműködést, hanem az egyes cselekményekhez rendelt személyek összehangolt tevékenységét feltételezi. Jelen ügyben az I. rendű terhelt ismerte a szervezet működésének mechanizmusát, hiszen részt vett annak kialakításában, a személyek beszervezésében, a lebonyolításban.

[50] Az irányadó tényállás szerint a migráns személyek Ausztriába történő eljuttatása úgy valósult meg, hogy a migráns személyeket az államhatár mentén az előzetesen megvásárolt vagy bérelt gépjárművekbe felvették, majd azzal szállították őket. Az I. rendű terhelt a bűnszervezet külföldi tagjától kapott információkat közölte a II. rendű terhelttel, aki a cselekményt a III. rendű terhelttel oly módon segítette, hogy egy másik járművel a migránsokat szállító jármű közelében haladva, annak haladását figyelemmel biztosították, a sofőrnek utasításokat adtak. A szállítások során a terheltek az adott cselekmény elkövetéséhez beszerzett telefont használtak, amelyeket cseréltek, virágnyelven érintkeztek stb.

[51] Mindez a bűnszervezet megállapításához megkívánt konspiratív működés fogalmának is megfelel.

[52] A 4/2005. számú BJE határozat szerint a bűnszervezetben elkövetés megállapítható azzal szemben is, aki – eseti jelleggel – a bűnszervezet tevékenységéhez kapcsolódóan akár egyetlen cselekményt tettesként vagy részesként valósít meg. A bűnszervezet jogkövetkezményei akkor alkalmazhatók, ha az elkövető tudata a bűnszervezet törvényben meghatározott tárgyi ismérveit átfogja. Jelen ügyben az I. rendű terhelt aktívan csatlakozott a bűnszervezethez, annak tevékenységében részt vett.

[53] Következésképpen az irányadó tényállásból az következik, hogy a bűnszervezet valamennyi ismérve – az elbíráláskor hatályos törvény alapján is – megvalósult, és azt az I. rendű terhelt felismerte. Ezért a bűnszervezetben elkövetés megállapítása törvényes, az elbíráláskor hatályos törvény alkalmazása sem eredményezne enyhébb elbírálást (ellenkezőleg), így arra nincs is törvényes ok.

[54] A bűnszervezet megállapításának az elkövetéskor hatályos Btk.-ban írt valamennyi (a hierarchikus felépítést és a konspiratív működést nélkülöző) feltétele pedig értelemszerűen szintén megvalósult. Fel sem merül, hogy az I. rendű terhelt a terhére rótt cselekmény elkövetése során mindezzel ne lett volna tisztában.

[55] Ekként a bíróság a jogerős ítéletben törvényesen állapította meg (és alaposan indokolta), hogy az I. rendű terhelt a cselekményét bűnszervezetben követte el, és törvényesen alkalmazta annak jogkövetkezményeit is.

[56] Az I. rendű terhelt sérelmezte a vele szemben kiszabott büntetés mértékét, azt eltúlzottan súlyosnak tartotta.

[57] Miután azonban anyagi jogsértés nem történt, önmagában a törvényes keretek között kiszabott büntetés mértékét a Kúria nem vizsgálhatta.

[58] Az pedig a bíróság mérlegelési jogkörébe tartozik, hogy konkrét ügyben, illetve az adott terhelt esetében mit tekint enyhítő vagy súlyosító körülménynek, s azt miként értékeli.

[59] Ennek során a bíróságnak figyelemmel kell lennie a büntetés törvényben rögzített céljára (Btk. 79. §) és a büntetés kiszabásának elveire (Btk. 80. §), valamint a büntetéskiszabás során értékelhető tényezőkről szóló 56. BK véleményben foglaltakra. Nyilvánvaló, hogy ezek a büntetéskiszabási tevékenység mérlegelendő, mérlegelésre váró szempontjai. Miután pedig az anyagi jogi felülvizsgálat tárgyát sem a bíróság bizonyítékokat mérlegelő tevékenysége, sem a büntetéskiszabási tényezők értékelése nem képezheti, így felülvizsgálatban az sem támadható, illetve vizsgálható, hogy az eljáró bíróság miként vette figyelembe a Btk. 79. és 80. §-ának előírásait, valamint az 56. BK véleményben rögzített iránymutatást.

[60] A Be. 659. § (1) bekezdése alapján felülvizsgálati eljárásban a bizonyítékok ismételt és eltérő értékelésének, valamint bizonyítás felvételének nincs helye, a felülvizsgálati indítvány elbírálásakor a jogerős ügydöntő határozatban megállapított tényállás az irányadó.

[61] Ez azt jelenti, hogy felülvizsgálatban a tényállás megalapozottsága, a bizonyítékok mikénti mérlegelése sem külön-külön, sem pedig egymás viszonyában nem vizsgálható. A jogkövetkeztetések – így a bűnösség vagy a jogi minősítés megállapításának – helyessége kizárólag az irányadó tényállás alapulvételével vizsgálható.

[62] Ezzel szemben az I. rendű terhelt a tényállás megalapozottságát vitatta, amikor a tényállásban foglaltakkal ellentétesen érvelt amellett, hogy nem volt tagja a bűnszervezetnek, valamint a tényállás iratellenességére hivatkozott.

[63] A Kúria megjegyzi, hogy a felülvizsgálati indítvány kifogása, mely szerint a 2014. június 15-i cselekményt nem lehetett volna a bűncselekményegység részcselekményének tekinteni, ezért vagy 2 rendbeli embercsempészés büntetettét kellett volna megállapítani, vagy az I. rendű terheltet fel kellett volna menteni, nyilvánvalóan alaptalan.

[64] A másodfokú bíróság ugyanis e cselekményt illetően az I. rendű terheltet 1 rendbeli bűnszervezetben, társtettesként elkövetett embercsempészés büntette [Btk. 353. § (1) bekezdés, (3) bekezdés d) pont] miatt emelt vád alól felmentette.

[65] A másodfokú bíróság az ítéletében kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság kellően megindokolta, hogy az I. rendű terhelt terhére miért nem látja megállapíthatónak a 2014. június 15-i cselekményt. Tévedett azonban az elsőfokú bíróság, amikor ezen cselekményt a folytatólagosság egységébe vonta, mivel a 2014. júniusi és 2015. márciusi cselekmények időben távoliak, a közöttük eltelt több, mint 8 hónap kizárja a folytatólagosság megállapítását. Emiatt a törvényszék az I. rendű terheltet a további 1 rendbeli cselekmény alól felmentette (Tatabányai Törvényszék mint másodfokú bíróság 10.Bf.24/2021/53. számú ítélet 13. oldal utolsó bekezdés).

[66] Ekként a Kúria az I. rendű terhelt által előterjesztett felülvizsgálati indítványt elbírálva – miután nem észlelt olyan eljárási szabálysértést sem, amelynek vizsgálatára a Be. 659. § (6) bekezdése alapján hivatalból köteles – a megtámadott határozatokat a Be. 660. § (1) bekezdése szerinti tanácsülésen eljárva, a Be. 662. § (1) bekezdés alapján az I. rendű terhelt tekintetében hatályában fenntartotta.

[67] A Kúria határozata elleni fellebbezést a Be. 6. § (4) bekezdése, a felülvizsgálatot pedig a Be. 650. § (1) bekezdés b) pontja zárja ki.

[68] A Be. 652. § (6) bekezdése szerint minden jogosult csak egy ízben nyújthat be felülvizsgálati indítványt, kivéve, ha az újabb felülvizsgálati indítvány benyújtása a Be. 649. § (3)-(5) bekezdésén alapul. A Be. 652. § (7) bekezdése pedig úgy rendelkezik, hogy felülvizsgálati indítvány ugyanazon tartalommal csak egyszer nyújtható be. Az ugyanazon jogosult által ismételten előterjesztett, illetve az azonos tartalommal ismételten előterjesztett indítványt a Kúria érdemi indokolás nélkül elutasíthatja [Be. 656. § (4) bekezdés].

Budapest, 2024. szeptember 24.

Dr. Bartkó Levente s.k. a tanács elnöke, Dr. Varga Eszter s.k. előadó bíró, Molnár Ferencné dr. s.k. bíró, Dr. Idzigné dr. Novák Marianna Csilla s.k. bíró, Dr. Hornyák Szabolcs János s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

bíróági ügyintéző